

[Arne Larsen.]
 cipielle stilling til dette spørgsmål, at når samfundet ikke beskæftiger alle arbejdsføre personer, alle borgere, som har krav på arbejde, hvis man ikke er i stand hertil, ja, så må den egentlige konsekvens heraf være, at der gives fuld erstatning for tabt arbejdsfortjeneste. Derfor har vi stillet ændringsforslagene nr. 5 og 6, idet vi mener, at den i lovforslaget indeholdte procentsats på 90 er for lille; den vil medføre, at dagpengenes maksimale størrelse bliver 84 kr. Vi mener, det er for lavt, og stiller derfor forslag om at hæve procentsatsen til 100 pct., hvilket pr. den nævnte dato vil give et dagpengemaksimum på 94 kr. Det samme gælder spørgsmålet om grænsen for dagpengenes størrelse i forhold til den pågældendes sædvanlige arbejdsindtægt. Den foreslår vi forhøjet til $\frac{9}{10}$ i stedet for den grænse, vi for nærværende har $\frac{4}{5}$ -grænsen.

Det er nok så afgørende for os, at disse ting bliver gennemført, selv om, som den radikale ordfører, hr. Erik Hansen (Ålborg amt), sagde, vi jo kan vende tilbage til problemerne igen til efteråret. Det vil man vel også gøre, men vi synes, at man i og for sig lige så godt og allerede pr. 1. april i år kan gennemføre disse ændringer, som vi mener er fuldt påkrævede.

Med hensyn til spørgsmålet om tilskud til merudgifterne ved dobbelt husførelse finder vi, at de er for lave, og har derfor i vort ændringsforslag nr. 2 foreslået dem fordoblet, hvilket vi også mener er fuldstændig rimeligt. Det tilskud, som så vil blive ydet, vil jo efter nugældende satser ikke beløbe sig til meget mere end små 30 kr. pr. dag, og det er vist meget vanskeligt overhovedet at klare en dobbelt husførelse med mindre end 30 kr. pr. dag.

I øvrigt vil jeg anbefale de øvrige af SF og socialdemokratiet stillede ændringsforslag og de ændringsforslag, som er stillet af arbejdsministeren og tiltrådt af hele udvalget. Her på det allersidste har det ærede medlem fru Hanne Reintoft stillet en række ændringsforslag, og jeg vil om dem sige, at mange af dem har vi megen sympati for, og vi mener, at mange af de problemer, der berøres i disse ændringsforslag, burde man arbejde videre med. Man kan forlange dem sat til afstemning i dag, og så vil de blive afvist, men jeg tror, det ville være klo-

gere, om man prøvede på at få det nedsatte udvalg til at arbejde med disse spørgsmål mellem anden og tredje behandling. Skulle der ikke komme noget ud af udvalgsbehandlingen, ja, så har det ærede medlem jo ret til at stille dem igen ved lovforslagenes tredje behandling. Det vil vi foreslå, fordi vi mener, der er relevante ting i de stillede ændringsforslag, som bør bearbejdes i udvalget. Det er lidt for meget forlangt, at man på stående fod skal tage stilling til alle de konsekvenser, som disse ændringsforslag indebærer.

Med disse bemærkninger skal jeg tilsige mit partis velvillige støtte og meget varmt anbefale de af socialdemokratiet og socialistisk folkeparti stillede ændringsforslag.

Kjær Rasmussen: Det er jo ikke nogen hemmelighed, at vort parti er meget utilfreds med den offentlige arbejdsanvisning. Vi har fremsat forslag til folketingets beslutning om, at arbejdsanvisningen føres tilbage til fagforeningernes A-kasser. Dette forslag har været behandlet i udvalget sammen med arbejdsministerens forslag, men så vidt jeg kan se af betænkningen, har det ikke givet anledning til ændringsforslag.

Naturligvis kunne vi så have fabrikeret en hel stribe ændringsforslag uden for betænkningen, men det forekommer os nu at være ganske nytteløst i den givne situation, hvor udvalget jo har haft lejlighed til tage stilling til forslag fra os. Jeg skal derfor nøjes med at anmode formanden om, at der må blive foretaget afstemning om § 1 i forslag til lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring, således at tinget kan få lejlighed til at tage stilling for eller imod den offentlige arbejdsformidling.

Under første behandling af lovforslagene begrundede jeg udførligt, hvorfor vi er så arge modstandere af den offentlige arbejdsformidling. Jeg skal ikke gentage de principielle bemærkninger her, kun sige, at den offentlige arbejdsformidling ville blive brugt til løntrykkeri, idet man nu vil kunne flytte arbejdere fra arbejdsløshedsøerne til områder med mangel på arbejdere, og det oven i købet uden at yde dem en tilstrækkelig social sikring. Den offentlige arbejdsformidling vil endvidere blive brugt til deportation af såkaldt samarbejdsuvillige arbejdere, altså folk, som anses for besværlige,